

עץ חג המולד לקטנה

מתוך: שיחותיו של הדוקטור הזקן.
יאנוש קורצ'אק, כתבים ט, עמ' 324-322
תרגום: אורי אורלב

אבא אומר: לא.
ואמא אומרת: לא.
איך עץ לחג המולד? לא יהיה.
לאבא אין עבודה, הוא לא משתפר. אמא לא יכולה לקנות.
לאבא אין כסף. לאמא אין כסף.
והאח הלך לצבא. הוא זה שהיה קונה להם, אבל עכשו האח הגדול הלך לצבא.
אבא אומר:
- גם אתה כבר גדול.
והוא היה מרצה שהנה הוא כבר גדול. מרצה שהוא גדול חזק. אבל עץ חג המולד מביא לפי ושמחה.
נו... והוא מבקש:
- תקנה, אבא.
אבל אבא אומר: לא.
מה לעשות? - מה לעשות?
הוא חושב:
"מה אפשר לעשות? אני גדול, אבל אחותי קטנה. ועץ חג המולד יפה ומשמח.
אני גדול, אבל אחותי קטנה."
והנה הוא קבל מדודו 20 גרושים - לא הוציא אותם. קבל 30 גרושים ללכת לקולנוע,
לא הלך - לא הוציא. קבל 20 גרושים מסבתא - גם אותם חסד.
יש לו כבר 70 גרושים. לא מספיק בשביל עץ חג המולד.
אבל בכל זאת הוא מכין קשויטי ניר לעץ חג המולד. אמא ואחותו הקטנה עוזרות.
מכינים יחד קשויטי חג המולד.
הוא כבר קנה ניר צבעוני ורקיקים. כבר קנה גרות אדמים ורקיקים.
וקבל עוד 10 גרושים, ומצא 5 גרושים ברחוב. עושה חשבון כמה הוציא וכמה יש לו.
זה היה ילד עני.
זאת הייתה משפחה עניה.
והנה הגיע החג.
ועומד עץ חג המולד. קטן, אבל יש. ודולקים עליו הנרות, ותלויים עליו הרקיקים
והקשויטים - ושרשרת ניר - ותפוחי עץ.
והם הזמינו חברות, וילדים קטנים. וחלקו שני רקיקים ושני תפוחי עץ.
שמיח.
כשהכל נגמר הוא שכב במטה. לא - אין לו מטה. הוא שוכב על הספה וחושב כך:
"אחי הגדול היה דואג לעץ חג מולד בשבילי כשהייתי קטן. ועכשו אחי בצבא. אז עכשו אני."
והוא אומר לאחותו הקטנה:
- זה עץ חג מולד שלך, מפני שאני כבר גדול. את רוצה עוד רקיק?
ואחותו אומרת: כן.
והוא נתן.

